

50 ára minningarkonsert í Vági

Teir báðir stóru kirkjudagarnir í Vági, í sambandi við 50-ára føðingardag kirkjunnar og sangkorsins, eru nú farnir aftur um bak. Væl og virðiliga hava teir frammanundan verið umrøddir av fjølmiðlunum og eisini nevndir aftaná (Sosíalurin). Men onkur hevur hildið, at 50-ára minningarkonsertin hjá «Ljomi» atti at fingið serliga umrøðu, og tað var ein rimulig hugsan. Ti hetta tiltakið var eina umrøðu vert. Men ummælaraar av slíkum tykjast ikki at vera at finna undir hvørjum steini. Undirritaði hevur fingið áheitanir um at skriva okkurt. Sum lutakandi í «Ljomi» til konsertina, haldi eg meg ikki hava bestu fortreyta til at gera tað, men asannandi, at tað eigur at verða gjørt og staðfestandi, at eingin annar er til at gera tað, so verður tað hervið gjørt.

Tað vóru tveir serliga kenslubornir dagar, hesir báðir kirkjudagarnir í Vági. Ti tað fellur ikki hvørjum ættarliði í lut, eins og tær sjálvum og tinum ættarliði, at uppliva tvær so markantar lotur í søgu bygdarinnar, har tað liggja 50 ár millum.

Føðingardagshaldið hjá «Ljomi» byrjaði longu leygardagin við væleydnaðari veitslu í «Framtíðini», har, umframt onnur innboðin, eisini Kristiliga Sangkórið tok lut. Hesi bæði kórini hava samstarvað nógv. Tað er longu umrøtt at Kristiliga Sangkórið hevur tikið lut saman við «Ljomi» á báðum ferðum tess eystanfyrri Jarntjaldið, og eisini hevur Joannes Nolsøe stjørnað hesum kóri í nógv ár.

Við til føðingardagshaldið vóru væl umleidd 130 luttakarar, og væl var fyriskipað. Tað eiga kórið, formaður og kóriðari alla tókk og viðurkenning fyrri. Nógvir sangir vóru yrktir til henda dagin, og minst var til fleiri sum, antin fyrri trúgva tænastu, ella aðrar tænastur tey hava veitt kórinum, fingi handaðar heiðursgávur, har imillum býmerki «Ljoms», sum Lis Guttesen hevur tekið í samband við hattiðarhaldið. Nótareglurnar á merkinum imynda tær 3 fyrstu taktirnar av sálminum «Lov og tókk og allan heiður», tann fyrsta sálmur, kórið sang fleiraddað, og tann sálmur, sum, framum aðrar, hevur fylgt kórinum hesir

50 árin.

Sjálvur fari eg her, einaferð enn, at nýta høvið til at takka «Ljomi» fyrri tann vakra, virðismikla lut, sum mær varð handaður við hetta høvi, ein lutur, sum hevur symbolik í sær, sum vit dagliga koma at hava fyrri eyga, og sum við minnisplátu síni er ein sera persónlig gáva.

Eisini fekk kórið handaðar fleiri gávur og nevnt varð fleiri ferðir, hvussu fús tey altíð hava verið at

vera við, tá okkurt fór fram í bygðini, til at seta dám á við songi teirra.

Til konsertina sunnudagin kundi ein fróast yvir eina næstan fullsetta kirkju, og hóast veitslan kvøldið fyrri hevði vart leingi, so vóru tað tveir fúsir leiðarar, Jóannes og Bjarni Restorff, sum vóru til reiðar at fara undir at stjórna.

Konsertin var býtt upp í 5 partar. Fyrst sang Ljómur 39 89, t.e. núver-

andi kórið og tey, sum hava verið í kórinum gjøgnum árin, frá byrjan av, og sum tað lá fyrri hjá at vera við nú. Sungin vóru 7 lög, sum øll, uttan eitt, vóru úr nótabókini, «Ljómur» gav út á sinni. Byrjað var við «Lov og tókk». Millum tað, sum annars varð sungið í hesum partinum, var yndisliga kvinnukóri «Pá en stille Strand ved Livs flodens rand ...», «Nógvi fagrari, friari, songurin

ljóðar», og «Som kornet bøjer sig i høst», alt gamlir kenningar fyrri kórinum, og endað varð við vakra kvøldsálminum «Alt solens lys er dalet brat».

Síðan sang Kristiliga Sangkórið. Tey sungu 4 lög: «Mær halda Harrans hendur», týddur til føroyskt av Gudmund Bruun, «Til Merkið», av Regin Dahl og Jógvan Waagstein, «Glæd dig du Jord», úr Joy to the World av G.F. Handel og at enda

negro-spiritualin «Deep River», sum Bjarni Restorff hevur lagt til rættis. Her var Berghild Poulsen solistur. Vit kenna hana sum solist og fróast hvarja ferð yvir vøkrum røddina. Sjálvt um tað ikki er vanligt í kirkju, er einki at siga til, at her varð klappað dugliga. Øll, sum kenna til sang, vita, at framförlurnar hjá Kristiliga Sangkórinum altíð eru væleydnaðar, og henda var einki undantak.

Triðja partin av konsertini átti Ljómur 89 og stuðlar, t.e. núverandi kórið og tey, sum stuðlaðu á ferðunum í Polandi og Russlandi, flestu úr Kristiliga Sangkórinum, onkur úr Kor Glyvra kirkju. Tey sungu 4 lög: Kvøldvisa um summarmála, týtt til føroyskt av Karsten Hoydal, Som græsset er menneskets dage, úr sálma 103, Lord that descendest, av E. Milner-White, lag E. Grittan, og To Thee, o Lord, úr sálma 25, lag Rachmaninov.

Nevnast skal, at allar framförlur fóru fram innar í kóri. Vágs kirkja er væl utgjørd við ljóðfari. Umframt nýggju urguna uppi á lofti og eina el-urgu aftanfyrri, har kórið heldur til, er eitt flygil inni við korskáttina, og har stendur eisini gamla, heiðurskrynda organ, sum fylgdi við av Kirkjukletti.

Fjórða partin átti Kristiliga Sangkórið, og Ljómur 89, við stuðlum. Hetta var dupltekór. Framförlur var Duo Seraphin, eitt verk frá hamiðeldini. Kirkjurnar vóru stórar, kór kundu standa í hvør sínum enda í tí stóra kirkjurúminum fyrri at skapa ta steroávirkan, sum tú í dag, við elektroniskum hentleikum, kann fáa fram í hvørjum bili. Nú var Ljómur verandi innari í kóri, meðan Kristiliga Sangkórið fór upp á loft. Joannes stóð í einum stóli frammarlaga í kirkjunni og stjórnaði. Hetta var ein veldug framförla, stereo-framförla við livandi røddum. Tey skiftust um at fella inn, inn imillum runnu so allar røddirnar saman uppi undir hvalvunum, og vælkendi, góði akustikkurin í Vágs kirkju varð her royndur til litar. Hetta var hugtakandi lóta. Tær runnu í huga tey ofta nýttu orðini